

Sygnatura akt XI GC 905/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: sekr. sąd. Agata Trawka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016 r. w S.

sprawy z powództwa (...) spółka jawna P. P. i spółka w S., przeciwko (...) spółka akcyjna w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki akcyjnej w Ł. na rzecz powódki (...) spółki jawnej P. P. i spółka w S. kwotę 7294,40 zł (siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery zł czterdzieści gr) wraz z odsetkami ustawowymi, a od 1 stycznia 2016 roku odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 16 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1255,97 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt pięć zł dziewięćdziesiąt siedem gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI GC 905/15

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu „zwykłym”

Powódka (...) spółka jawna P. P. i spółka w S. wniosła pozew przeciwko (...) SA w Ł. o zapłatę kwoty 13 981,21zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 czerwca 2014r oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, że domaga się z tytułu odpowiedzialności cywilnej dopłaty odszkodowania za zalanie lokalu przy ul. (...) w S., gdyż dotychczas wypłacone odszkodowanie nie pokrywa faktycznych kosztów remontu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 czerwca 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie, XI Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzecznie od wydanego nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana potwierdziła, co do zasady, swoją odpowiedzialność za zaistniałą szkodę. Wskazała jednak, że wypłacona kwota 10 416,44zł stanowi pełne odszkodowanie i nie ma podstaw do dopłaty.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - (...) Sp. Jawna P. P. i Spółka, jest właścicielem spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego położonego przy ul. (...) w S.. Lokal ten wchodzi w skład zasobów (...), która w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarła umowę z (...) SA w Ł..

W dniu 15 maja 2013 r., powód zgłosił ubezpieczycielowi (...)U. S.A, szkodę użytkowanego przez niego lokalu - powstałą na skutek zalania pomieszczenia piwniczego przy toaletach, poprzez „cofkę” z instalacji kanalizacyjnej, spowodowaną nawałnicami deszczowymi. Lokal od 2 miesięcy nie był użytkowany, po tym jak oddał go poprzedni najemca.

Dowód:

- zgłoszenie szkody z dnia 15 maja 2013 r. k.12-13

- protokół szkody z dnia 16 maja 2013 r. k.14

-informacja k.15

-zapis na płycie k.11

- KRS powoda k.58-63

- KRS pozwanej k. 77-83

- potwierdzenie k. 84

-ogólne warunki k.85-90

-dokumenty z akt szkody płyta CD- k.128

-zeznania świadka A. S. k. 123

- zeznania G. K. k.124-125

Po zgłoszeniu szkody lokal powoda został poddany oględzinom przez rzeczoznawcę pozwanego na okoliczność powstałych szkód, ich rozmiaru oraz wysokości szkody.

W związku z zakończeniem postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel ustalił pierwotnie wysokość należnego odszkodowania w kwocie 537,60 zł.

Powód, w piśmie z dnia 20 czerwca 2014 r., wniósł o ponowne przeanalizowanie protokołu oględzin i wykonanych zdjęć argumentując, że przesłane przez pozwanego odszkodowanie nie pokrywa kosztów likwidacji szkody. W otrzymanym od pozwanego kosztorysie - poza myciem po robotach, nie zostały uwzględnione: skasowanie ścieków, odnowienie ścian i posadzek, wymiana drzwi oraz związane z tym prace.

Dowód:

- decyzja o wypłacie odszkodowania z dnia 29 maja 2013 r. k.16-17

- pismo powoda z dnia 20 czerwca 2013 r. k.18

- zeznania G. K. k.124-125

W dniu 22 sierpnia 2013 r., odbyły się ponowne oględziny, w wyniku których ubezpieczyciel ustalił wysokość dopłaty w kwocie 5.109,45 zł.

Dowód:

- decyzja wypłaty odszkodowania z dnia 28 sierpnia 2013 r. k.19

Na skutek zalania pomieszczenia piwniczego doszło do licznych zniszczeń i uszkodzeń lokalu użytkowego. Lokal został zalany fekaliami, konieczna stała się zatem między innymi: wymiana drzwi i ościeżnic, zerwanie paneli ze ścian, zeszkobanie zniszczonych tynków, malowanie ścian. Uszkodzona została także przylegająca do drzwi i ościeżnic glazura.

Dowód:

- płyta CD ze zdjęciami lokalu po jego zalaniu k.11
- dokumenty z akt szkody płyta CD- k.128
- zeznania G. K. k.124-125
- zeznania świadka A. B. (1), k.121-122
- zeznania świadka A. S. k. 123
- opinia pisemna biegłego główna i uzupełniająca oraz ustne wyjaśnienia – k.151-172, 210-218, 237-258

Likwidacja szkody w zakresie zniwelowania uszkodzeń będących skutkiem zalania w lokalu stała się konieczne. W dniu 7 listopada 2013 r., (...) Sp. Jawna P. P. i Spółka zawarła z firmą (...) umowę o wykonanie prac naprawczych w pawilonie gastronomiczno handlowym przy Al. (...) w S.. Wykonanie naprawy w lokalu Wykonawca - firma (...) - wycenił na kwotę 24.397,65 zł netto.

Dowód:

- umowa z dnia 7 listopada 2013 r. zawarta pomiędzy (...) Sp. Jawna P. P. i Spółka a firmą (...) wraz z załącznikami k.20-23
- protokół przekazania lokalu z dnia 7.11.2013 r. k.26
- Faktura VAT z dnia 31.12.2013r. k. 24
- Faktura Y. z dnia 19.12.2013r. k. 25
- Protokół zdawczo odbiorczy z dnia 30.12.2013 r. k.27
- zeznania świadka A. B. (1), k.121-122
- zeznania G. K. k.124-125

W piśmie z dnia 10 stycznia 2014 r. powód wykazał, że poniesione przez niego nakłady na likwidację przedmiotowej szkody wynoszą 25.219,59 zł i wezwał stronę pozwaną, po odliczeniu uiszczony już przez nią kwoty 5.109,45 zł, do zapłaty 19.572,54 zł.

Dowód: pismo z dnia 10 stycznia 2014 r. - wykaz poniesionych nakładów na likwidację przedmiotowej szkody k. 28-30

W odpowiedzi na pismo powoda pozwany, w piśmie z dnia 12 lutego 2014 r. uznał, że roszczenie (...) Spółka Jawna nie zostało poparte żadnym dokumentem umożliwiającym potwierdzenie jego zasadności i wezwała stronę do uzupełnienia akt szkody w celu ustalenia wysokości odszkodowania mogącej zaspokoić zgłoszone roszczenie, oczekując na kosztorys sporządzony na bazie Katalogu Nakładów Rzeczowych.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 12 lutego 2014 r. k.31

Powód nie zgodził się z twierdzeniem pozwanego dot. braku dokumentów stwierdzających poniesione nakłady na likwidację szkody - w poprzednim piśmie znalazło się sześć załączników potwierdzających zasadność roszczenia. Ponownie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 19.572,54 **zł**.

Dowód: pismo powoda z dnia 6 marca 2014 r. k. 32-33

Strona pozwana ponownie zakwestionowała roszczenia powoda.

W piśmie z dnia 9 kwietnia 2014 r. uznała, że powód niedostatecznie udokumentował koszty związane z usunięciem szkody, w kolejnym zaś - z dnia 25 kwietnia 2014 r., ustalił wysokość należnego odszkodowania na łączną kwotę 10.416,44 zł.

Dowód:

- pismo pozwanego z dnia 9 kwietnia 2014 r. wraz z kosztorysem k. 34-39

- decyzja (...)U. S.A. z dnia 25 kwietnia 2014 r. k. 40

Decyzję o odmowie wypłaty pozostałej części odszkodowania pozwany uzasadnił okolicznością, że odszkodowanie nie uwzględnia nakładów związanych z ulepszeniem przedmiotu szkody (drzwi wraz z ościeżnicami marki P.) oraz roszczenia dotyczącego zużycia energii elektrycznej oraz wody z uwagi na brak podliczników w trakcie prowadzenia prac remontowych”.

Dowód: kosztorys na podstawie dodatkowych oględzin z dnia 18 kwietnia 2014 r. k.36-39

W dniu 16 czerwca 2014 r. wydano decyzję o odmowie wypłaty odszkodowania.

Dowód: decyzja (...)U. S.A. o odmowie wypłaty odszkodowania z dnia 16 czerwca 2014 r. k.41

Na czas remontu lokal był zamknięty, co za tym idzie - zużycie mediów miało na celu i służyło wyłącznie przywrócenie lokalu do stanu używalności. Powyższe wyliczenia, przedstawione zostało przez powoda w piśmie z dnia 10 stycznia 2014 r..

Dowód:

- pismo powoda z dnia 17 lipca 2014 r. k.42

- dwie faktury za wodę k. 43-44

- dwie faktury za energię elektryczną k. 45-46

Strona pozwana w piśmie z dnia 2 września 2014 r. podtrzymała swoje wcześniejsze decyzje. Mając powyższe na uwadze, powódka dnia 29 września 2014 r. ,wezwała stronę pozwaną do zapłaty spornej sumy w terminie 14 dni, czego (...)U. S.A. nie uczyniło.

Dowód:

- pismo pozwanego z dnia 2 września 2014 r. k. 47

- wezwanie do zapłaty z dnia 29 września 2014 r. k.48-50

- pismo pozwanego z dnia 26 listopada 2014 r. k. 51

Uzasadniony koszt remontu przywracającego wartości użytkowe lokalu po przedmiotowym zalaniu to 17 710,84zł. Kwota ta uwzględnia uciążliwość polegającą na usuwaniu skutków zalania fekaliami. Dokonanie remontu w ramach

tej kwoty nie stanowi ulepszenia ale przywrócenie stanu poprzedniego. Użycie nowych elementów było niezbędne do naprawienia uszkodzeń w lokalu.

Dowód:

- opinia pisemna biegłego główna i uzupełniająca oraz ustne wyjaśnienia – k. 151-172, 210-218, 237-258

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w części.

Podstawę prawną żądania stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Obowiązek ten ma jednak charakter akcesoryjny do obowiązku samego sprawcy szkody albowiem powstaje dopiero po uprzednim ustaleniu, że odpowiedzialność cywilną za wyrządzoną szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której umowa została zawarta.

W niniejszej sprawie pozwana miała zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ze (...) w S.. Odpowiedzialność odszkodowawcza spółdzielni, a w konsekwencji także pozwanej wobec powódki nie jest sporna co do zasady, na co wskazał pełnomocnik pozwanej w sprzeciwie. Spór dotyczy wyłącznie wysokości odszkodowania.

Powódka w pozwie dochodzi kwoty 13 981,21zł. Kwota ta stanowi różnicę między kosztami naprawy lokalu wykonanej przez A. B. (2) w wysokości 24 397,65zł a wypłaconym odszkodowaniem w kwocie 10 416,44zł (co do wypłaconej kwoty strony są zgodne). Taki zakres przedmiotowy żądania sprecyzowany został też wprost na rozprawie w dniu 3 listopada 2015r (k.120) przez pełnomocnika powoda.

Sąd nie może wyrokować, co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie (art. 321 §1 k.p.c.). Żądanie powoda w rozumieniu tego przepisu to nie tylko dochodzona pozwem kwota ale także uzasadniające je okoliczności faktyczne. W judykaturze ugruntowany jest pogląd, iż o treści żądania w przypadku domagania się zasądzenia kwoty pieniężnej decyduje nie tylko końcowa cyfra żądania, lecz przesłanki faktyczne, na jakich jest ono oparte. Również w nowszym orzecznictwie wprost wyrażane jest stanowisko, iż w procesie cywilnym obowiązuje zasada związania sądu granicami ochrony prawnej dochodzonej przez powoda. Oznacza ona, że Sąd nie może zasądzić czego innego lub więcej, jak żądał powód, albo na innej, jak wskazana przez niego podstawa faktyczna powództwa (por. Wyrok SN z dnia 12 lutego 2002r sygn. akt. I CKN 902/99 opub. Lex (...) nr (...) oraz Wyrok SA w Katowicach z dnia 12 października 2001r sygn. akt I Aca 383/01 opubl. OSA 2002/8/49).

Tak jak wskazano powyżej powódka w pozwie domaga się jedynie różnicy między kosztami poniesionymi na remont w kwocie 24 397,65zł a wypłaconym odszkodowaniem. W związku z czym kwestia dodatkowych kosztów energii elektrycznej, które miała ponieść powódka przy przeprowadzaniu remontu nie jest objęta przedmiotem sprawy i nie może być uwzględniona.

Ustaleń w zakresie uzasadnionych kosztów remontu Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego.

W ocenie Sądu uzasadniony jest przyjęty przez biegłego koszt remontu w wysokości 19 127 brutto tj. 17 710,84zł netto (k.218). Taką wysokość kosztów biegły potwierdził w ostatniej opinii uzupełniającej oraz na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016r. Biegły dokonał ustaleń w oparciu o materiał z akt sprawy w tym dokumentację zdjęciową oraz dokonane oględziny. Biegły odniósł się także do zarzutów obu stron. W odniesieniu do zarzutów powódki wskazać należy, że biegły powiększył koszt robocizny i kosztów pośrednich o 10% w związku z uciążliwością polegającą na

usuwaniu skutków zalania fekaliami (potwierdził to m.in. na rozprawie). Ceny krutek wentylacyjnych ujęte zostały przez biegłego w cenie drzwi na co wskazał w opinii, nie ma więc podstaw do dodatkowego ich uwzględniania.

Tak akcentowana przez pełnomocnika powódki szybkość dokonania remontu, co uzasadniać miało wyższą cenę robót nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym. Z zeznań G. K. wynika, że do zalania lokalu doszło w maju 2013r i w tym czasie lokal był od dwóch miesięcy pusty, bo najemca się wyprowadził. Jak to wskazał przesłuchiwany „czasami tam zaglądaliśmy”. Sama umowa o dokonanie remontu zawarta została dopiero w listopadzie 2013r. G. K. wskazał, że czekali z remontem, aż spółdzielnia usunie przyczynę awarii tj. wykona przyłącze kanalizacyjne. Powódka miała więc wystarczająco dużo czasu na rozeznanie na rynku i wyszukanie odpowiedniego kontrahenta. Sąd ma świadomość, że biegły wylicza jedynie ceny średnie tym niemniej w analizowanej sprawie kwota wskazywana przez powódkę tj. 24 397,65zł netto w sposób zdecydowany różni się od kwoty ustalonej przez biegłego tj. 17 710,84zł netto, która bynajmniej nie wskazuje stawek minimalnych ale średnie. Zdaniem Sądu to ta ostanía kwota powinna być podstawą wypłaty odszkodowania.

Pozwana tak dalece posunęła się w krytyce opinii biegłego, że wskazywana przez nią kwota (k.196) była niższa niż wcześniej wyliczone przez nią i faktycznie wypłacone powódce odszkodowanie.

W odniesieniu do zarzutów pozwanej biegły wyjaśnił, że przyjęta przez niego wysokość uszkodzeń 40cm. Była wysokością średnią. Mogły być miejsca gdzie wysokość ta była większa lub mniejsza. Biegły uwzględnił omyłkowe wyliczenia malowania sufitów i dwukrotność szpachlowania i w związku z czym skorygował początkową wartość robót, co potwierdził i wyjaśnił także na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016r. Zasadność wymiany 15 drzwi oraz przyjętą cenę biegły uzasadnił na rozprawie. Logiczna jest jego uwaga, że jakiegokolwiek drzwi zanurzone w wodzie (tym bardziej w fekaliami) będą się odkształcały, bo płyta krzywi się i puchnie. Biegły wskazał, że dokonane prace nie stanowią ulepszeń, że ich wykonanie było konieczne do prawidłowego funkcjonowania lokalu. Zaznaczył także, że asortyment materiałów zmienia się co kilka lat i nie ma możliwości dobrania identycznego materiału np. drzwi, płytek. W tym miejscu zaznaczyć należy, że powódka tylko uzupełniła uszkodzone płytki innymi podobnymi nie decydując się na całkowitą ich wymianę, co znacznie zwiększyłoby koszty.

Ugruntowany jest pogląd, że w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (por. Wyrok SN z dnia 20 października 1972 sygn. akt II CR 425/72 opubl. OSNC 1973/6/11). Linia ta jest kontynuowana w orzecznictwie sądów różnych instancji. Akcentuje się, że chodzi o przywrócenie rzeczy do stanu sprzed wyrządzenia szkody jako całości. Przywrócenie to oznacza, że dana rzecz ma być sprawna technicznie i zapewnić poszkodowanemu użytek w takim stopniu jak przed zdarzeniem. Konieczności zaś wymiany części uszkodzonej stanowi niewątpliwie normalne następstwo działania lub zaniechania z którego szkoda wynika art. 361 §1 k.c. Jeżeli więc nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, musi zostać zastąpiona inną. Jakkolwiek zastąpienie części już eksploatowanej, nieraz przez znaczny okres, nową częścią powoduje, że poszkodowany zyskuje, gdyż w jego rzeczy pojawiła się część mająca większą wartość niż ta, która uległa zniszczeniu, to nie można jednocześnie zapominać, że część po połączeniu jej z rzeczą nie może być oceniana jako samodzielny przedmiot obrotu, lecz staje się jednym z elementów, które należy brać pod uwagę przy ocenie poniesionej straty. Stratę tę określa się natomiast przez porównanie wartości rzeczy przed zdarzeniem wyrządzającym szkodę i po przywróceniu jej do stanu poprzedniego. O tym więc, że zamontowanie części nowych w miejsce starych prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanego można mówić tylko wtedy, gdyby spowodowałyby to wzrost wartości rzeczy jako całości (por. wyrok SA w Białymstoku z 5 listopada 2015r sygn.. akt I ACa 579/15 opubl. Lex nr 1927530, uchwała 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r sygn.. akt III CZP 80/11 opubl. OSNC 2012/10/112, wyrok SO w Gdańsku z 9 grudnia 2011r sygn.. akt III Ca 553/11 opubl. Lex nr 1713967).

W niniejszej sprawie biegły wskazał, że wykonane prace nie stanowiły ulepszeń, że były one konieczne do prawidłowego funkcjonowania lokalu. Pozwana nie naprowadziła odmiennych dowodów, które wskazywałyby, że wartość użytkowa lokalu jako całości wzrosła po remoncie, w stosunku do tej przed zalaniem.

Reasumując uzasadnione koszty remontu to 17 710,84zł, pozwana otrzymała 10416,44zł. powództwo jest więc uzasadnione co do kwoty 7294,40zł. Rozliczenie w kwocie netto nie było sporne między stronami.

Odsetki przyznano na podstawie 817 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu. Żądanie w zakresie odsetek i wskazywany termin płatności nie były kwestionowane przez pozwaną, nie naruszają one także obowiązujących przepisów.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów, dowód z zeznań świadków, G. K. oraz dowód z opinii biegłego i jego wyjaśnień. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski. Zeznania świadków i G. K. stanowiły uzupełnienie dowodów z dokumentów. Kluczowych ustaleń dokonano w oparciu o dowody z opinii biegłego. Stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów dowód z opinii biegłego ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (por. Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004r, sygn.akt II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wyprowadzać własne stwierdzenia (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990r sygn. akt I PR 148/90 opubl. Lex nr 5319, OSP 1991/11/300, wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87 opubl. PiZS 1988, nr 7, poz. 62, Komentarz do art.278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.)

W ocenie Sądu biegły sporządził prawidłowo opinię pisemną, którą dodatkowo uzupełnił i wyjaśnił. Przy sporządzaniu opinii biegły uwzględnił materiał dowodowy znajdujący się w aktach sprawy. Argumentacja biegłego nie zawiera niespójności lub niekonsekwencji logicznych.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 100 zd.1 k.p.c. stosownie do którego w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty będą stosunkowo rozdzielone.

Powódka wygrała w 52% i poniosła następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 700zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł, zaliczkę na wynagrodzenie biegłego 1529,41zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika 2400zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej tj. w kwocie 2400zł na podstawie §6 pkt5 w zw. z §2 w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) .

Ogółem powódka poniosła koszty podlegające rozliczeniu w kwocie 4646,41zł. Pozwana powinna zwrócić 52% kosztów celowych poniesionych w celu dochodzenia należności, czyli kwotę 2416,13zł.

Na uwzględnione do rozliczenia po stronie pozwanej koszty procesu składają się koszt zastępstwa procesowego w kwocie 2400zł, który określono na podstawie §2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł .

Pozwana wygrała w 48%. Powódka powinna jej więc zwrócić 48% poniesionych kosztów tj. kwotę 1160,16zł.

Po odjęciu od kwoty 2416,13zł kwoty 1160,16zł otrzymujemy kwotę 1255,97zł tj. kwotę jaką zobowiązana jest uiścić pozwana.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie III sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)